

та си мислатъ. Който иска да разсѣж-
да за тая господарка (дѣма единъ остро-
ѹменъ писателъ) треба да е свършенъ
царски министръ или свършенъ владе-
тель. Славата, която тя доби съ по-
стоанството на дѣха си, съ разумъ и
мѣдрость на оправдането, съ дъл-
бока политика, съ неѹтрѣдима бодрость,
съ мѣжество и хитрость, у най тежките
си дела, съ щаденіа на мѣдра домострои-
телница безъ порокъ и сребролюбіе; но та-
къвъ и толкъ слава ни би възможно
да остане безпорочна за пролнатата
крѣвъ на Маріа Стѣрдъ, която много
историци приписватъ на Елисаветината
политика. За тѣй единъ епископъ (ко-
гото тя тѣрде почиташе) укорявалъ ѹ,
чи тя въ тая обстоителства се показа-
ла по вече като политикъ, а не като
Христіанка. Дзъ видѣ, рече мѣ тя, чи
ти не си прочелъ хѣбако царственните
книги. Тя е знала много ѡзици да
говори; знала е и Испански, но не щѣ-
ла да говори, да не би да се разголе-